

Sygn. akt III Ca 1048/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska - Drobny

Sędzia SO Anna Hajda (spr.)

SR (del.) Roman Troll

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa I. P.

przeciwko A. P.

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt III RC 726/13

oddala apelację.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska - Drobny SSO Anna Hajda

UZASADNIENIE

W dniu 11 października 2014r., do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej wpłynął pozew I. P. przeciwko A. P. o alimenty w kwocie po 1000 zł., miesięcznie wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa do kwoty żądanej pozwem. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że od 14 czerwca 1989r., jest żoną pozwanego. Z małżeństwa stron pochodzi jedna pełnoletnia córka. Nadto powódka ma jeszcze jedną córkę pochodzącą z pierwszego małżeństwa. Obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powódki nie został dotychczas ustalony. W trakcie trwania małżeństwa obie strony pracowały, nadto powódka zajmowała się wychowywaniem dzieci i prowadzeniem domu. Pozwany zachowywał się agresywnie wobec powódki, stosował wobec niej przemoc fizyczną, psychiczną i ekonomiczną. Powódka jest schorowana. W 2007r., przeszła operację usunięcia guza piersi prawej. Obecnie leczy się na tarczycę, chorobę zwyrodnieniową stawów i kręgosłupa oraz w poradni nefrologicznej. Powódka pracuje zarabia 1400 zł., miesięcznie. Pozwany otrzymuje emeryturę w wysokości 2900 zł., miesięcznie, pracuje dodatkowo, a jego wynagrodzenie wynosi od 1500 do 2000 zł., miesięcznie. Obecnie pozwany nie przekazuje powódce żadnych środków finansowych poza drobnymi nakładami na opłaty czynszowe. Postanowieniem z dnia 18 października 2013r., Sąd udzielił zabezpieczenia w sprawie przez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz powódki kwoty po 700 zł., miesięcznie, do czasu zakończenia postępowania.

Pozwany A. P. wniósł o oddalenie powództwa. Na poparcie swojego stanowiska podał, że przekazuje tytułem utrzymania rodziny połowę świadczeń związanych z opłatami mieszkaniowymi. Otrzymuje emeryturę w wysokości 3000 zł., miesięcznie, nadto pracuje zawodowo i zarabia od 1500 do 1600 zł., miesięcznie. Ma problemy kardiologiczne, choruje także na cukrzycę, miał dwa ciężkie wypadki. Pismem z dnia 10 kwietnia 2014r., pozwany wniósł o uchylenie postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia powództwa. Albowiem jego zdaniem postanowienie to zostało oparte na błędnych ustaleniach faktycznych. Pozwany został zobowiązany do przekazywania powódce rażąco wygórowanej kwoty, mimo że dobrowolnie przekazywał jej połowę opłat związanych z utrzymaniem mieszkania.

Wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego A. P. na rzecz powódki I. P. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 11 października 2013 roku, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, z 13% w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w punkcie drugim orzekł Sąd o nieuiszczonych kosztach sądowych, nadto oddalił wniosek pozwanego o uchylenie postanowienia z dnia 18 października 2013 roku w przedmiocie zabezpieczenia powództwa, nie obciążył powódki kosztami postępowania i wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawą tej treści rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy.

Strony postępowania pozostają w związku małżeńskim od 14 czerwca 1989r, nie toczy się między nimi sprawa o rozwód ani o separację. Strony mają jedną pełnoletnią i samodzielną córkę B. P.. Powódka i pozwany mieszkają razem w R. przy ulicy (...). Od czerwca 2013r., strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, ponoszą po połowie koszty związane z utrzymaniem mieszkania. Oplata za czynsz, wodę, centralne ogrzewanie i wywóz śmieci wynosi 850 zł., miesięcznie, za prąd 193 zł., co dwa miesiące, za gaz 30 zł., co dwa miesiące, strony opłacają także wspólnie telewizję kablową i internet. Powódka dokonuje opłat mieszkaniowych, pozwany przekazuje jej na ten cel około 600 zł., miesięcznie. Strony są skonfliktowane, nie rozmawiają ze sobą, komunikują się pisemnie. Podłożem konfliktu były nieporozumienia na tle finansowym. Przeciwko pozwanemu toczy się postępowania karne o przestępstwo z art. 207§ 1 kk na szkodę powódki. Powódka I. P. ma 54 lata, nie ma wyuczonego zawodu, posiada wykształcenie podstawowe. Pracuje w (...) Sp. z o.o. w R. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, jako planistka. Zarabia około 1750 zł., miesięcznie, spłaca 300 zł., miesięcznie z tytułu pożyczki zaciągniętej w zakładzie pracy, w wysokości 3000zł. Pieniądze te powódka przeznaczyła na własne potrzeby. Oprócz wynagrodzenia za pracę powódka nie posiada innych dochodów. Powódka choruje na chorobę zwyrodnieniową stawów, nadciśnienie tętnicze, tarczycę dyskopatię i depresję. Przyjmuje leki na depresję, nadciśnienie, rozrzedzenie krwi, środki przeciwbólowe. Na leki powódka wydaje około 250 zł., miesięcznie. Powódka leczy się w poradni neurologicznej, nefrologicznej z uwagi na to, że przeszła zapalenie kłębuszków nerkowych, w poradni endokrynologicznej, psychiatrycznej, pozostaje pod opieką psychologa Ośrodka Interwencji Kryzysowej w R.. Około trzy raz w miesiącu powódka uczęszcza na wizyty lekarskie, dojeżdża na nie autobusem lub jest dowożona nieodpłatnie przez córkę. Powódka jest rehabilitowana, chodzi na masaże oraz naświetlania, korzysta z publicznej służby zdrowia. Orzeczeniem Miejskiego Zespołu (...) o Niepełnosprawności w R. powódka została zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, na okres do dnia 31 grudnia 2015r., z powodu upośledzenia narządu ruchu. Niepełnosprawność powódki powstała w lutym 2014r., skutkuje ona tym, że powódka powinna być zatrudniona w warunkach pracy chronionej. Poprzednio powódka była niepełnosprawna w stopniu lekkim, także z powodu choroby narządu ruchu, miała obniżoną zdolność do wykonywania pracy. Powódka nie jest uzależniona od alkoholu, nie nadużywa alkoholu.

Pozwany A. P. ma 61 lat, jest tokarzem. Otrzymuje emeryturę w kwocie 3100 zł., miesięcznie. Pracuje także w (...) Sp. z o.o. w B., na podstawie umowy o dzieło, otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 1600 zł., miesięcznie. Pozwany leczy się na cukrzycę i serce. Uległ dwóm wypadkom w pracy, z tego względu leczy się na kolana, na które stosuje blokady. Przeszedł także operację kciuka, który powoduje u niego obecnie dolegliwości bólowe. Pozwany przyjmuje tabletki na cukrzycę, kupuje około 50 pasków do mierzenia poziomu glukozy we krwi, przyjmuje także leki na serce, korzysta ze zniżek na zakup leków z uwagi na to, że jest honorowym krwiodawcą. Strony są właścicielami samochodu osobowego marki V (...) rocznik 2007, z którego korzysta obecnie pozwany.

W tak ustalonym stanie faktycznym zważył Sąd Rejonowy, że oboje małżonkowie obowiązani są każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Strony pozostają w związku małżeńskim od prawie 25 lat, są w zbliżonym wieku, oboje cierpią na szereg schorzeń, które generują duże wydatki. Dlatego też Sąd przyjął, że koszty utrzymania stron są podobne. W trakcie trwania małżeństwa obie strony pracowały, nadto powódka zajmowała się wychowywaniem dzieci i prowadzeniem gospodarstwa domowego. Pozwany ma większe możliwości majątkowe i zarobkowe niż powódka. Albowiem ma wyuczony zawód, natomiast powódka posiada jedynie wykształcenie podstawowe. Pozwany otrzymuje emeryturę oraz wynagrodzenie z tytułu dodatkowej pracy. Powódka otrzymuje jedynie wynagrodzenie za pracę. Z uwagi na stan zdrowia okoliczność, że winna ona pracować w warunkach pracy chronionej, nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia. Miesięczne dochody powódki są o 2950 zł., niższe niż świadczenia które otrzymuje pozwany. Pozwany przekazuje na ręce powódki około 600 zł., miesięcznie. Nie sposób jednak przyjąć, że zaspokaja w ten sposób jej potrzeby. Kwota ta stanowi bowiem połowę kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania stron. Pozwany mieszka w tym mieszkaniu, korzysta z wszelkich mediów. Tak więc przekazując pieniądze powódce faktycznie zaspokaja swoje potrzeby. Powódka uiszcza pozostałe należności mieszkaniowe ze swoich zarobków. Po zapłaceniu alimentów na rzecz powódki pozwany i tak będzie dysponował kwotą o około tysiąc złotych wyższą niż powódka. Pozwanemu pozostanie na utrzymanie 3700 zł., miesięcznie, a powódce 2750 zł., miesięcznie. Z uwagi na powyższe na mocy art. 27 krio Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powódki alimenty w wysokości po tysiąc złotych miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu, płatne z góry do 10- go dnia miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Zgodnie z art. 742 § 1 kpc oddalono wniosek pozwanego o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 18 października 2013r., w przedmiocie zabezpieczenia powództwa. Nie wystąpiły bowiem przesłanki do uwzględnienia wniosku, gdyż przyczyna zabezpieczenia nie zmieniła się ani nie odpadła. Na zasadzie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w pkt. 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Z wyżej wskazanym orzeczeniem nie zgodził się pozwany wywodząc apelację, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając : - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na błędnej ocenie możliwości majątkowych pozwanego i uznaniu, iż jest on w stanie opłacać alimenty w wysokości po 1.000,00 złotych miesięcznie bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swojej rodziny, nieprawidłowym uznaniu, iż przekazywane przez pozwanego powódce środki na utrzymanie mieszkania stanowią realizację potrzeb pozwanego, nieprawidłowym ustaleniu możliwości zarobkowych i majątkowych powódki czego konsekwencją było zasądzenie alimentów od pozwanego na jej rzecz; - obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 27 krio poprzez niewłaściwe uznanie, że obciążenie powoda z tytułu alimentów nie stanowi dla niego nadmiernego obciążenia i art. 135 krio poprzez nieuwzględnienie określonych w nim przesłanej zakresu świadczeń alimentacyjnych; - naruszenie przepisów prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść wydanego wyroku tj. art. 233 par 1 kpc polegające na niesłusznym oddaleniu wniosków pozwanego o dopuszczenie dowodu z dokumentów załączonych do wniosku pozwanego o zabezpieczenie roszczenia z dnia 10 kwietnia 2014 roku, oddaleniu wniosku o ponowne przesłuchanie powódki i art. 328 par 2 kpc polegające na niewłaściwym i nieprecyzyjnym uzasadnieniu faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, a w szczególności przyczyn dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący domagał się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa w całości. Jako ewentualny sformułowano w apelacji wnioski o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Pozwany wniósł także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie i obciążenie pozwanego kosztami postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie mogła odnieść spodziewanego skutku wobec trafności zaskarżonego orzeczenia. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził w sprawie postępowanie dowodowe, wskazał fakty, które uznał za udowodnione oraz dowody na których się oparł. Z tak przeprowadzonego postępowania wyprowadził Sąd Rejonowy trafne wnioski, prawidłowo także zastosował przepisy prawa. W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd II instancji nie oceniał trafności decyzji Sądu Rejonowego dotyczącej oddalenia wniosków dowodowych skarżącego, a dotyczących dowodu z dokumentów dołączonych do wniosku o zabezpieczenie z dnia 10 kwietnia 2014 roku i dowodu z ponownego przesłuchania powódki. Na posiedzeniu Sądu podczas którego wyżej wskazane wnioski dowodowe zostały oddalone był obecny pełnomocnik pozwanego, który nie złożył zastrzeżenia do protokołu, o którym mowa w dyspozycji art. 162 kpc, czym pozbawił się prawa powoływania się na tę okoliczność w dalszym toku postępowania, w tym w postępowaniu odwoławczym. Także za chybiony należy uznać zarzut apelacji dotyczący naruszenia dyspozycji art. 328 § 2 kpc. Zgodnie z utrwalonym już poglądem judykatury zarzut tego rodzaju może stanowić skuteczną podstawę apelacji wyłącznie wówczas gdy pisemne motywy zaskarżonego orzeczenia nie pozwalają prześledzić toku rozumowania Sądu I instancji. O tego typu sytuacji w żadnym wypadku nie może być mowy w niniejszym postępowaniu. Przechodząc do zarzutów apelacyjnych dotyczących naruszenia prawa materialnego w pierwszej kolejności wskazać należy, iż skarżącemu zdaje się umykać, że podstawę materialnoprawną roszczenia powódki stanowi dyspozycja art. 27 krio. Przepis ten kształtuje obowiązek o charakterze alimentacyjnym członków rodziny względem siebie. Jedyną osobą względem której – jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego – na pozwanym ciąży obowiązek o charakterze alimentacyjnym jest powódka, która stosownie do treści przywołanego wyżej przepisu, ma prawo do równej z pozwanym stopy życiowej. Bezsprzecznie dochody uzyskiwane przez pozwanego znacznie przewyższają te, które osiąga powódka. Dochód skarżącego kształtuje się na poziomie 4.500,00 złotych miesięcznie, natomiast powódka osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1.950,00 złotych (zaświadczenie k. 195 akt). Zatem po potrąceniu na rzecz powódki alimentów w kwocie 1000,00 złotych pozwany będzie dysponował kwotą 3.500,00 złotych, a powódka 2.950,00 złotych, która to kwota w dalszym ciągu będzie niższa niż ta którą dysponuje pozwany. Zatem – w ocenie Sądu II instancji – Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej analizy zarówno możliwości majątkowych stron niniejszego postępowania, jak i ich uzasadnionych potrzeb, prawidłowo ustalając wysokość świadczenia dochodzonego pozwanym.

Reasumując powyższe apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu, stosownie do dyspozycji art. 385 kpc.

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska – Drobnym SSO Anna Hajda